

Eskestad

gå til biblioteket), men vers 10-16 synes jeg fortjener å bli lest både en og flere ganger. De lyder:

–"Når du rykker frem mot en by for å angripe den, skal du først tilby den fred. Hvis folket i byen tar imot fredstilbudet og åpner portene for deg, skal de alle gjøre tvangsarbeid for deg. Hvis de derimot ikke vil slutte fred, men føre krig med deg, skal du beleire byen. Herren din Gud vil gi den i dine hender, og alle mennene der skal du hogge ned med sverd. Men kvinnene, småbarna og husdyrene og alt annet bytte i byen kan du ta med deg. Du kan gjøre deg nytte av dette byttet som Herren din Gud lar deg ta fra dine fiender. Slik skal du gå frem i alle byene som ligger langt borte fra deg og ikke tilhører folkene her. Men i de byene som tilhører disse folkene og som Herren din Gud vil gi deg til eiendom, skal du ikke skåne en eneste skapning."

Ja, slik lyder reglene som den jødisk/ kristne Gud har gitt for mellomfolkelige relasjoner. Israels statsminister Rabin ble myrdet av en religiøs fanatiker, som sannsynligvis mente at å slutte fred med Palestinas opprinnelige befolkning var å "gjør(e) det som er ondt i Herren din Guds øyne, og bryte(r) hans pakt". (5. Mosebok, 17.2), noe som er belagt med dødsstraff. (5. Mosebok, 17.6).

Jeg utfordrer prester og biskoper i Den norske Kirke til å ta en pause i homodebatten og gi sitt syn på om den Gud de mener vi her i Norge skal være lydige mot, er den samme som Bibelens "Jahve (Jeg Er), Herren din Gud".

Selv har jeg meldt meg ut av Den norske Kirke.

✕

KRISTI "RETTSREGEL", ENNÅ IKKE PRAKTISERT AV KIRKEN ELLER "DE KRISTNE": *–Men om din bror synder mot deg, da gå bort og irettesett ham i enerom! Hører han på deg, da har du vunnet din bror; men vil han ikke høre, da ta enda én eller to med deg, forat enhver sak skal stå fast ved to eller tre vitners ord. Men hører han ikke på dem, da si det til menigheten! Men hører han heller ikke på menigheten, da skal han være for deg som en hedning og en toller. Sannelig sier jeg dere: Alt det dere binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt det dere løser på jorden, skal være løst i himmelen...." (Jesus i Matt. 18, 15–18)*

✕

"...BARE HYGGELIGE MENNESKER..."

Av Jakob Kjersem

På en togreise til Oslo like etter krigen kom jeg til å dele kupé med en blind musiker som reiste rundt som representant for Blindeforebundet og besøkte blindeforeninger. Soveplass var knapt å oppdrive på den tida, og vi – den blinde musikeren og undertegnede, samt noen andre – hadde vært heldige og oppnådd sitteplass, slik at vi kunne "nyte" den lange natta på datidens harde trebenker.

Men vi fant ingen grunn til å klage; natta gikk faktisk så fort at noen gav uttrykk for at ankomsten til Oslo Ø gjerne kunne kommet litt senere; vi hadde ennå mye å snakke om.

Midtpunktet ble vår blinde venn, selv om han ikke la vinn på å bli det; det ble bare slik. Han – som av oss alle hadde minst å takke skjebnen for – ble det munstrasjonsråd som gjorde en ellers slitsom togreise til en positiv opplevelse.

Åtte mennesker i en primitiv togkupé i 12 timer. Debatten gikk hele tida, og om noen duppet av et øyeblikk, så våknet han snart etter sin "høneblund", uthvilt og med et nytt tema til debatten.

Et stenografisk referat av den nattlige debatten ville ha tytt tykke bind, men for meg står et par replikker i fokus. Den første kom fra en i følget som var blitt mektig imponert over den blinde mannens tydeligvis ukuelige livsmot og ekte livsglede: *– Tenk så festlig det må være å være blind!* Den andre replikken – som jeg vil dvele litt ved – kom fra "blindingen" selv: *–Jeg kan ikke skjønne og begripe at det skal være så mye nød og ondskap i verden; jeg møter jo bare hyggelige mennesker!*

Gjennom et langt liv har jeg stadig oftere falt i tanker om denne i grunnen så naive uttalelsen. Den blinde felespilleren var saktens ingen stor filosof, men på en treffende måte fikk han uttrykt – i en kort setning – noe vesentlig om "det godes og det ondes prinsipp". Ondskaper – den dype, svarte avgrunnen som også menneskesjelen rommer – er kanskje ikke så dominerende som mange – og særlig media – gir uttrykk for.

Nordahl Grieg og den blinde felespilleren hadde her tydeligvis et sammenfallende syn, som dikteren Grieg uttrykker mer raffinert: *"Edelt er mennesket, jorden er rik, finnes det nød og tvang, skyldes det svik."*

At ondskaper i dag – på tampen av det 20. århundre – kan prege verdensbildet slik vi ser det i Midt-Østen, på Sri Lanka eller på Balkan – er i grunnen noe som skjer "mot normalt", for å sitere **Leif Juster**.

Det som skjer på Balkan er et hån mot menneskeheten. Minst ni av ti mennesker i det tidligere Jugoslavia har intet annet ønske enn å få leve i fred og rimelig velstand. De som skaper tragedien – bøddelens håndtlangere – er en liten minoritet som kun kan utføre sitt onde håndverk fordi "skikkelige folk" lar være å reagere.

Kristus – la han være Gud eller menneske – innførte en ny orden: Ikke øye for øye, tann for tann, men at ondt skulle møtes med godt, hat med

Jo mere man erfarer de uheldige virkninger av internasjonale forhandlinger og møter mellom politiske dagdrømmere, desto mere lyst får man til å "erfare" mere. Dette viser tydelig at menneskene er i slektskap med fluene som surrer på lyset. For jo mere de erfarer at de brenner seg på lyset, desto mere surrer de videre...

Slike påstander er totalt grunnløse. Riksarkivet oppbevarer sentrale deler av arkivet etter Abt. Lebensborn, og det finnes intet i dette arkivet som på noen som helst måte kan underbygge påstandene.

Det ble under og like etter den annen verdenskrig født mange tusen norske barn som hadde tyske fedre. Det var ikke uproblematisk å avgjøre om disse barnsakene skulle håndteres ut fra norsk eller tysk lovgivning, men tyskerne hadde makten, og etablerte Abt. Lebensborn med ansvar for mødre og barn. De drev en rekke fødehjem og barnehjem rundt om i landet, og ytet økonomisk bidrag i enkeltsakene.

Den seiglivede "avlsmyten" har nok sin bakgrunn i kjennskapet til den tyske raseideologien og aktive befolkningspolitikken. Abteilung Lebensborn hadde et nært forhold til den tyske SS-organisasjonen "Lebensborn e.V." som fra før krigen hadde arbeidet aktivt bl.a. for å ta hånd om barn født utenfor ekteskap. Dette arbeidet må sees som ledd i en raseideologisk bevisst befolkningspolitikk. Det samme gjelder den tyske omsorgen for krigsbarna i Norge. De hadde ikke den samme omsorgen for krigsbarn i f.eks. Polen og Sovjet, der kvinnene jevnt over ikke ble ansett like verdifulle rent rasemessig. Det er imidlertid viktig å understreke at Abt. Lebensborn i Norge først fikk befattning med den enkelte saken etter at kvinnen ble gravid.. Det er ikke påvist noen konkret sak der tyskerne hadde kontakt med norske kvinner fra før de var gravide med henblikk på noe som kunne betegnes som "forplantning". I praksis drev Abt. Lebensborn en virksomhet nærmest på linje med et hvilket som helst norsk sosialkontor som bistår ugifte mødre på forskjellig vis.

Allerede under krigen oppsto det i Tyskland visse rykter omkring virksomheten til Lebensborn. Folk skjønnte ikke helt hva som foregikk på mødreheimene som ble drevet av en SS-organisasjon. I 1975 ble det utgitt en fransk bok der det ble hevdet at Lebensborn-hjemmene såvel i Tyskland som i Norge nærmest var rene avlsstasjoner. Denne boken fikk stor oppmerksomhet også her i landet, og senere har avlsmyten stått sterkt. På 1980-tallet kom en ny bok om emnet, der en tysk forsker ved solid dokumentasjon tilbakeviste mytene om enhver form for avl. Lebensborns virksomhet må sees som et ledd i en rasebasert befolkningspolitikk, men kan på ingen måte betegnes som noen "forplantningsanstalt". Konklusjonene i denne boken synes imidlertid fortsatt å være ukjente for dagens journalister.

Ikke minst for alle de norske krigsbarna som stadig møter påstanden om at de er produkter av et rasepolitisk avlsprosjekt, er det viktig å få frem fakta. Det er derfor å håpe at de som i fremtiden tar opp emnet "krigsbarn" setter seg skikkelig inn i saken og ikke bidrar til å forsterke myter uten noe hold i virkeligheten. (Innlegget har også stått i Aft. p. 22/2-96)

Ingen har i vor tid bedre end den sagligt tænkende, ikke partibundne, **J. Krishnamurti**, vist at der i de stærkt organiserede magt- og voldsblokke, der ser

modsatninger og fjender i hinanden, ikke er tale om reale modsætninger og modsætningsforhold, men om angste grupper, som i alle hovedtræk er af **samme væsen**. (Forfatteren Vilhelm Gernhammeri boken "Kaotisk psykologi - psykologisk kaos" (1973) i kommisjon Det Frie Samfunns Forlag, P.b. 156, N-2401 Elverum kr. 80,-)

KRIGENS RELIGIØSE GRUNNLAG

Av Synnøve
Fjellbakk Taftø

(Tidl. norsk diplomat.
Avskjediget bl.a. pga. sin
Eu-motstand. Foto t.h.)

Et normalt menneske har ikke lyst til å drepe eller skade et annet menneske. Slik er det også blant dyrene. Normalt vil et dyr aldri drepe eller skade artsfrender. Men det finnes unntak: Et hunddyr som forsvarer unger, dreper om nødvendig ungenes egen far, og hanner som strides om en eller flere hunners seksuelle oppmerksomhet, slåss til den ene forsvinner eller ligger igjen på valplassen. Et hunddyr som blir gjenstand for uønsket seksuell oppmerksomhet, er heller ikke "høflig" når en beiler blir avvist, men her ser det ut til at naturen selv har satt en uoverskridelig grense: Hannen "får det ikke til" med mindre hunnen har lyst.

Antagelig har de sosiale relasjonene blant mennesker også vært slik engang, og fortsatt gir instinktene hos et normalt menneske de samme signaler som hos våre medskapninger dyrene. Men mennesket har gjort en oppfinnelse av uoverskuelig rekkevidde: De har "spist av treet til kunnskap om godt og ondt" og lagd seg religiøse systemer. Før religionene ble oppfunnet eksisterte ikke begrepene "godt" og "ondt", og ulike religioner har ulike definisjoner av disse begrepene. Jo nærmere de opprinnelige instinkter en religions lære befinner seg, desto uklarere er begrepene "godt" og "ondt". Men såvidt jeg kjenner til, er det bare én religion som holder alle annerledes troende mennesker for "onde", som fremstiller angrepskrigen som et av Gud velsignet foretagende, og som påbyr massakre av slagne fiender. Det er den mosaiske tro, eller jødedommen, som denne religionen kalles hos oss.

Jødedommens rettsregler finnes i Mosebøkene, slik Islams rettsregler finnes i Shari-aen. Kristendommen er egentlig en ufullstendig religion, fordi den ikke har rettsregler, men etter at kirken ble et etablert maktsentrum "spikret man Jesus til korset", dvs. man forente "sannhet" og "løgn" og påbød helligholdelse av totaliteten. Rent praktisk skjedde dette ved at Jødedommens hellige skrifter, herunder også Mosebøkene, ble kanonisert og fremstilt som Guds skrevne ord. Slik ble også Jødedommens bestialske Lover om Krig regler som Kirken og kristne fyrster kunne pålegge sine undersåtter "i Jesu hellige navn".

De jødiske kristne krigslovnene finner vi i 5. Moseboks 20. kapittel. Jeg skal ikke sitere hele kapitlet; den som har en Bibel, kan slå opp selv (eller

Dårskapens parlamentarikere i Norden burde sende følgende telegram til EU og FN: *-Da all vitenskapelig erfaring tydelig viser at alt liv vokser ovenfra og nedover, og utenfra og innover, hilser vi EU og FN som historiens aller største triumf, og da vi i Norden har gjort den erfaring at folket stadig blir lykkeligere jo mere all makt sentraliseres i staten, så tenker vi oss også verdenssamfunnet etablert på samme solide erfaringsgrunnlag. Leve EU og FN!*